

aut translatio, aut ornatus, aut factum, aut protractum, aut subtractum, aut immutatum. Voco proprium, quo utuntur singuli. Linguam illud, quo diuersi. Quam ob rem apparere fieri posse, vt lingua, & proprium fit idem, non autem iisdem. Nam *Sigyaon* Cyprii est proprium, nobis lingua. Translatio est nominis alieni illatio, aut à genere ad speciem, aut à specie ad genus, aut à specie ad speciem, aut secundum proportionem. Dico à genere ad speciem, vt, *Nauis autem mihi hæc sterit*. Nam in portu esse, stare quoddam est. A specie ad genus, *Iam decem millia Ulysses bona egit*. Nam decem millia multa sunt, quibus nunc vus est pro multis. A specie ad speciem, vt, *are animi cum haussisset, incidit in desseo are*. hic enim *haurire* pro incidere, & *incidere* pro haurire dixit: ambo enim sunt quoddam aufere. Proportionem dico, quando similiter se habeat secundum ad primum, ac quartum ad tertium. nam dicit pro secundo quartum, aut pro quarto secundo, & interdum apponunt pro quo dicit, ad quod est. Dico autem, vt similiter se habeat poculum ad Bacchum, & scutum ad Martem. Dicit igitur & scutum poculum Martis, & poculum scutum Bacchi. præterea similiter se habeat vesper ad diem, & senectus ad vitam. Dicit igitur vesperam senecturem diei, & senecturem vesperam vitæ: vel, vt Empedocles, occasum vitæ. Nonnullis verò non est nomen positum eorum, quæ sunt ex proportionem: sed nihilominus similiter dicitur, vt illud, semen quidem iacere, ferere: flammam verò emitti à sole sine nomine est, sed similiter se habeat hoc ad solem, & ferere ad semen. Quam ob rem dicitur est, *ferens à Deo conditam flammam*. Ac licet vti hoc translationis modo & aliter, vt, cum appellauerit id, quod alienum est, neget aliquid eorum, quæ propria sunt: vt si scutum dicat poculum non Martis, sed sine vino. Factum est, quod ab aliquibus profus non appellatum ipse ponit præta: videntur enim aliqua esse talia, vt *coronia èρνυται*, & *sacerdotem ἀρητύει*. Protractum est, vel subtractum, illud quidem, si vocali longiore vsu fuerit, quam propria sit, vel syllaba inculcata: hoc vero si sublatum fuerit quippiam vel ab ipso, vel ab eo, quod inculcatum est. protractū quidē, vt illud, *πόλεως πόλιος*, & illud, *πῆ λείδου πηλιιάδω*. sublatū verò, vt illud, *κε*

A ἢ μεταφορῶς, ἢ κόσμος, ἢ πεποικιλῶν, ἢ ἐπεκτεταμένον, ἢ ὑψηλῶν, ἢ ἐξήλλαμένον. λέγω δὲ κύριον ἄλλο, ὡς χεῖρον ἔλαστος γλώτταν δὲ, ὡς ἐπερὶ αἴσε φανεροῦ, ὅτι καὶ γλώτταν καὶ κύριον ἐστὶ δωματὸν τὸ αὐτὸ, μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ. τὸ γὰρ σῆμαον Κυφάριος μὲν κύριον, ἡμῶν δὲ γλώττια. μεταφορῶς δὲ ὅτι, ὁ νόμος ἀλλοπεῖον ὅτι φορῶς, ἢ δὸπ ἡλίος ὅτι εἶδος, ἢ δὸπ εἶδος ὅτι ἡλίος ἢ δὸπ εἶδος ὅτι εἶδος, ἢ καὶ τὸ αἰάλορον. λέγω δὲ, δὸπ ἡλίος μὲν ὅτι εἶδος ὅσον, ἡμῶν δὲ μοι ἢ δὲ ἔστιν. τὸ γὰρ ὁρμῆν ὅτιν ἐστὶν αἰ π. δὸπ εἶδος δὲ ὅτι ἡλίος ἢ ὅτι μοι. Ὀδυσσεὺς ἐδὲ λ' ἔοργε. τὸ γὰρ μοι εἶδος ὅτιν ὅτιν, ὡς τῷ αἰπὶ τῷ πολλοῦ κέχρηται. ἀπ' εἶδος δὲ ὅτι εἶδος ὅσον, Χαλικὸ δὸπ ψυχῶν ἐρύσαι, τὰ μὲν ἀπὲρ χελικῶν. ἐνταῦθα γὰρ τὸ ἄλλο ἐρύσαι, το μὲν ἢ τὸ δὲ παραμῆν, ἐρύσαι εἰρηκῶν. ἀμφω γὰρ ἀφελεῖν τὸ ὅτι. τὸ δὲ αἰάλορον λέγω, ὅταν ὁμοίως ἔχη τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ τὸ τέταρτον πρὸς τὸ τρίτον. ἐρεῖ γὰρ αἰπὶ τῷ δευτέρου τὸ τέταρτον, ἢ αἰπὶ τῷ τρίτου τὸ δεύτερον. καὶ ὅτι πρὸς τὸ πρῶτον αἰπὶ αὐτὸ λέγει πρὸς ὅ ὅτι λέγω δὲ, ὅσον ὁμοίως ἔχει φιάλη πρὸς Διόνυσον, καὶ ἀσπίς πρὸς Ἄρην, ἐρεῖ τῆν τε καὶ τῶν ἀσπίδα φιάλη Ἄρεως, καὶ τῶν φιάλη ἀσπίδα Διονύσου. ἔπ ὁμοίως ἔχει ἐσπέρα πρὸς ἡμέραν, καὶ γῆρας πρὸς βίον. ἐρεῖ τῶν τε καὶ ἐσπέραν, γῆρας ἡμέρας καὶ τὸ γῆρας, ἐσπέραν βίου ἢ, ὡς περὶ Ἐμπεδοκλῆος, Δυσμας εἶς αἰετοῖς δὲ ἐκ ἐστὶ ἄνομα κλέμενον τὸ αἰάλορον, ἀλλ' οὐδὲν ἢ πῶν ὁμοίως λέγει ἢ σὲ δὲ ὅτι, τὸ τὸν καρπὸν κῶν ἀφίεναι, ἀπειρεῖν τὸ δὲ τῶν φλόγα δὸπ τῷ ἡλίου, αἰάνουμον. ἀλλ' ὁμοίως ἔχει τῷ πρὸς τὸν ἡλίου, καὶ τὸ ἀπειρεῖν πρὸς τὸν καρπὸν. διὸ εἰρηδ, ἀπειρεῖον θεοκίπταν φλόγα ἐστὶ δὲ πρὸ Ἑσπερῶν τούτων τῆς μεταφορῶς χεῖρται καὶ ἀλλως, πρὸς σαυροῦσινται τὸ ἀλλότρου, δὸπ φησὶ τῶν αἰετοῖν πῶν οἶον, εἰ τῶν ἀσπίδα εἴποι φιάλη μὴ Ἄρεως, ἀλλὰ οἴου. πεποικιλῶν δὲ ὅτιν, ὁ ὅλος μὴ κελοῦμενον ἔστω πῶν, αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής. δοκεῖ γὰρ εἶνα ἐστὶ τοιαῦτα οἶον, τὰ κέρατα ἐρνυται, καὶ τὸν ἐρέα ἀρητύει. ἐπεκτεταμένον δὲ ὅτιν, ἢ ἀφρημένον τὸ ἄλλο, ἐκ φωνῆεντι μικροτέρου κεχρημένον, ἢ παρ' οἰκείου, ἢ

συλλαβῆ ἢ ἐμβεβλημένον τὸ δὲ, αἰ ἀφρημένον ἢ πῶν, ἢ αὐτῶν, ἢ ἐμβεβλημένου. ἐπιεκτεταμένον ἢ οἶον, τὸ πόλεως, πόλιος καὶ τὸ Πηλειάδου, Πηλιιάδεω. ἀφρημένον δὲ οἶον, τὸ κέ